

ikke efter Mil. Jeg vil tilraade det høje Ting at forkaste dette Ændringsforslag. Forholdet er jo dette, at vi endnu ikke have faaet Meterloven gennemført, vi have ikke en Gang faaet en Meterlov forelagt, vide ikke, om vi faa en Meterlov forelagt, som indfører Metersystemet tvangsmæssigt, og under disse Omstændigheder synes det mig, at man i en Lov, som kan komme til at faa Indflydelse for hver eneste Mand i Befolkningen, burde holde sig til det Maalesystem, som nu en Gang er det, der har Lovhjemmel, som vi leve under og alle vore Forfædre have levet, Gud ved hvor mange Aarhundreder, under, og som er banket ind i Befolkningens Bevidsthed, saaledes at Vidnegodtgørelser ogsaa i Fremtiden blive udbetalte pr. løbende Mil, i Stedet for at man, hvis Forslaget om Kilometerberegningen bliver vedtaget, hver Gang skal sætte sig hen og spørge: Hvor mange Mil var nu det? og derefter omsætte Milene til Kilometer. Jeg synes, det er en meget underlig Omvej, jeg synes, man kunde vente med at indføre Kilometerberegningen for Vidnegodtgørelse, indtil vi overhovedet fik en Meterlov. Det blev sagt af den ærede Ordfører, at i vor Statsbanelov har man dog benyttet Kilometersystemet. Det er jo et andet Forhold, thi Kilometerangivelserne ved Statsbaneloven virke jo dog kun som en Rette- snor for de paagældende Embedsmænd, hvorefter de skulle beregne de forskellige Takster, og der kan det jo være ganske naturligt, for at Beregningen over Takster og lignende kan komme i de fornødne Overensstemmelser med Takster og Beregninger fra Udlandet, hvor man har Kilometersystemet som det eneste lovlige System. Derimod synes jeg, at det er meget lidt paa sin Plads, at man i en Sag som denne pludselig vil give sig til at lave et Stykke Meterlov, men det er jo ogsaa af de Spørgsmaal, som jeg ikke tillægger nogen afgørende Betydning, men hvor det dog forekommer mig, at jeg skylder det høje Ting at udtale, hvorledes ogsaa dette Spørgsmaal stiller sig efter min Udtalelse.

Endnu maa jeg maaske bringe i Erindring, at naar jeg har kunnet tiltræde Forslaget om, hvilke Kvalifikationer der skal udkræves for at blive Dommer ved de forskellige Retter, saa er det under det udtrykkelige Forbehold, som jeg nævnedes allerede i Fjor under Lovforslagets første Behandling, at det lykkes dels at komme til en saadan Lønningslov for Dommere, at man kan gaa ud fra, at de Sagførere, der komme ind paa Dommervejen, ere Sag-

førere, som virkelig have vist sig i Besiddelse af saadanne Kvalifikationer, at de maa antages særlig at egne sig dertil, og dels at man samtidig faar forbedrede Lønningsbestemmelser med Hensyn til de ministerielle Embedsmænd. Naar man nemlig vil tage den hævdvundne Adgang for ministerielle Embedsmænd, som nu eksisterer, til at komme i særlig Betragtning ved Besættelsen af Retsembeder, fra dem, saa maa man nødvendigvis for at kunne være sikker paa at faa gode Kræfter til Arbejdet i Ministerierne, hæve det Lønningsniveau, hvorunder der i Ministerierne arbejdes. Jeg nævnte begge disse to Ting allerede under 1ste Behandling i Fjor, og naar det ærede Udvalg har stillet Ændringsforslaget, saaledes som det er stillet, og saaledes som det er tiltraadt af mig, gaar jeg ogsaa ud fra, at det ærede Udvalg har tiltraadt mit Forbehold, og naar det højtærede Ting vedtager Ændringsforslaget, gaar jeg ud fra, at det højtærede Ting ogsaa har tiltraadt Forbeholdet og givet mig Løfte om, at disse Hensyn skulle komme i Betragtning, naar vi komme ind paa Spørgsmaalet om en Lønningslov for Dommere og Spørgsmaalet om en Lønningslov for ministerielle Embedsmænd. Det er en ganske klar og given Ting, at det høje Ting ved at stemme for det Forslag giver et Løfte i saa Henseende, et Løfte, som jeg ikke nærer fjerneste Tvivl om i fuldt Maal og med god Villie vil blive opfyldt, naar Tidens Fylde kommer.

Det ærede Medlem for Odense (Nanke) udtalte sig ret udførligt om, hvorvidt den Fordeling af Forretningerne mellem Dommene og de administrative Embedsmænd, som findes her i Lovforslaget, er den rette eller ikke. Jeg skal ikke komme ind paa nogen udførlig Imødegaelse af det ærede Medlems Betragtning, dels paa Grund af den betydelige Tid, vi allerede have benyttet til denne Forhandling af kun det 1ste Afsnit af Sagen, og dels under Hensyn til, at det ærede Medlem ingen Ændringsforslag har stillet, saaledes at det jo nærmest vilde blive en rent akademisk Diskussion uden noget øjeblikkeligt Formaal med Hensyn til Affattelsen af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal kun sige, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret, naar han siger, at man i mange Herrens Tider og ogsaa, da Grundloven blev given her i Landet, har anset Skifteforretninger, Føgedforretninger, og det ærede Medlem kunde gerne have føjet til: Tinglæsningsforretninger som Dommerforretninger. Det er ganske sikkert. Men hver-